

Bruxelles, den 23. januar 2019
(OR. en)

5495/19

**Interinstitutionel sag:
2018/0233(COD)**

**CODEC 137
FISC 48
ECOFIN 42
CADREFIN 27
PE 12**

ORIENTERENDE NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af "Fiscalisprogrammet" for samarbejde på beskatningsområdet - Resultat af Europa-Parlamentets drøftelser (den 14.-17. januar 2019 i Strasbourg)

I. INDLEDNING

Ordføreren, Sven GIEGOLD (Verts/ALE - DE), fremlagde på vegne af Økonomi- og Valutaudvalget en betænkning med et ændringsforslag (ændringsforslag 1) til forslaget til forordning.

Desuden fremsatte S&D et ændringsforslag (ændringsforslag 2) og Verts/ALE fremsatte et identisk ændringsforslag (ændringsforslag 3).

II. AFSTEMNING

Ved afstemningen den 17. januar 2019 vedtog plenarforsamlingen to ændringsforslag (ændringsforslag 1 og ændringsforslag 2, der var identisk med ændringsforslag 3) til forslaget til forordning. De vedtagne ændringer findes i bilaget.

Ved afstemningens afslutning blev forslaget henvist til udvalget i overensstemmelse med artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets forretningsorden, hvilket betyder, at Parlamentets førstebehandling dermed ikke blev afsluttet, og der ikke blev indledt forhandlinger med Rådet.

Fastlæggelse af "Fiscalisprogrammet" for samarbejde på beskatningsområdet
*****I**

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 17. januar 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af "Fiscalisprogrammet" for samarbejde på beskatningsområdet (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))¹

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 1, medmindre andet er angivet]

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG*

til Kommissionens forslag

2018/0233 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af "Fiscalisprogrammet" for samarbejde på beskatningsområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 197,

¹ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0421/2018).

* Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■ .

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fiscalis 2020-programmet, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013³, og som gennemføres af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og associerede lande, og de forudgående programmer har ydet et væsentligt bidrag til fremme og styrkelse af samarbejdet mellem skattemyndighederne inden for Unionen. Merværdien af disse programmer, herunder for beskyttelsen af medlemsstaternes, Unionens og skatteydernes finansielle og økonomiske interesser, anerkendes af de deltagende landes skattemyndigheder. De næste ti års udfordringer kan *ofte* ikke håndteres *effektivt*, hvis medlemsstaterne ikke ser ud over deres egne administrative territorier *og* samarbejder intensivt med deres modparter.
- (2) Fiscalis 2020-programmet giver medlemsstaterne en EU-ramme, inden for hvilken de kan udvikle disse samarbejdsaktiviteter, og som er mere omkostningseffektiv, end hvis hver enkelt medlemsstat skulle opstille individuelle samarbejdsrammer på bilateralt eller multilateralt grundlag, *uanset om det er indbyrdes eller med tredjelande, som EU arbejder tæt sammen med på beskatningsområdet*. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre videreførelsen af dette program ved at fastlægge et nyt program inden for samme område, nemlig Fiscalisprogrammet (i det følgende benævnt "programmet").
- (2a) *Programmet bør gøre det muligt at styrke medlemsstaternes kapacitet til at bekæmpe skattesvig, korruption, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, herunder*

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 25).

gennem teknisk bistand til uddannelse af menneskelige ressourcer og udvikling af administrative strukturer. Denne bistand bør ydes på en gennemsigtig måde.

- (3) Ved at skabe en ramme for tiltag til støtte for det indre marked, fremme af ***fair konkurrence*** i Unionen og beskyttelse af Unionens og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser skulle programmet kunne bidrage til at forebygge og bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse, ***aggressiv skatteplanlægning og dobbelt ikkebeskatning***, forebygge og mindske unødige administrative byrder for borgere og virksomheder i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, ***støtte mere retfærdige og mere effektive skattesystemer***, realisere det indre markeds fulde potentiale og fremme ***fair konkurrence*** i Unionen ***samt*** støtte en fælles EU-tilgang i internationale fora.
- (4) Ved denne forordning fastsættes der en finansieringsramme for programmet, som skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning⁴.
- (5) Med henblik på at støtte tredjelandes tiltrædelses- og associeringsproces bør såvel tiltrædelseslande og kandidatlande som potentielle kandidater og partnerlande i den europæiske naboskabspolitik kunne deltage i programmet, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Andre tredjelande, ***navnlig de mindst udviklede lande***, vil også kunne deltage i programmet i henhold til betingelserne i de særlige aftaler, der er indgået mellem Unionen og de pågældende tredjelande, og som dækker deres deltagelse i Unionens programmer.
- (5a) ***Europa-Parlamentet har fastlagt prioriteter. Den nuværende mangel på finansielle midler hæmmer opfyldelsen af Europa-Parlamentets mål for den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 [2017/2052 (INI)]. Et mere effektivt samarbejde på skatteområdet kan bidrage til en mere effektiv opkrævning af de nødvendige ressourcer til gennemførelsen af den kommende flerårige finansielle ramme.***
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) ***2018/1046***⁵ ("finansforordningen") finder anvendelse på dette program. Heri fastsættes der regler for

⁴ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁵ ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning***

gennemførelsen af Unionens budget, herunder for tilskud, priser, udbud og refundering af eksterne eksperter.

- (7) De tiltag, der er blevet anvendt under Fiscalis 2020-programmet, har vist sig at være passende og bør derfor bibeholdes. For at skabe større enkelhed og fleksibilitet i gennemførelsen af programmet og i højere grad opfylde dets mål bør tiltagene kun fastlægges i form af overordnede kategorier med en liste over illustrative eksempler på konkrete aktiviteter. ***Tiltagene bør imidlertid tage sigte på at tage prioriterede emner op for at beskytte Unionens og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser.*** For yderligere at forbedre kapaciteten til at skabe resultater inden for de vigtigste prioriteter på beskatningsområdet vil Fiscalisprogrammet gennem samarbejde og kapacitetsopbygning også kunne fremme og støtte udbredelsen af innovation og dennes indflydelse.
- (8) I betragtning af skatteydernes øgede mobilitet, antallet af grænseoverskridende transaktioner, internationaliseringen af de finansielle instrumenter ***og den deraf følgende øgede risiko for skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning***, som rækker langt ud over Unionens grænser, vil tilpasninger eller udvidelser af europæiske elektroniske systemer til tredjelande, der ikke er associeret til programmet, og internationale organisationer kunne være af interesse for Unionen eller medlemsstaterne. De vil navnlig kunne undgå den administrative byrde og de omkostninger, der er forbundet med udvikling og drift af to ensartede elektroniske systemer til udveksling af oplysninger på henholdsvis EU-plan eller internationalt plan. Derfor bør tilpasninger og udvidelser af europæiske elektroniske systemer til samarbejde med tredjelande og internationale organisationer udgøre en støtteberettiget omkostning i henhold til programmet, hvis det er behørigt begrundet af en sådan interesse. ***Under forudsætning af at de prioriterede emner er blevet finansieret fuldt ud, bør der også inden for rammerne af programmet, hvor det er relevant, tilskyndes til specifikke tiltag med de mindst udviklede lande, navnlig om automatisk udveksling af oplysninger.***
- (9) I betragtning af globaliseringens betydning og ***betydningen af bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning*** bør programmet fortsat give mulighed

(EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

for at inddrage eksterne eksperter, jf. artikel 238 i finansforordningen. *Udvælgelsen af eksperter bør være gennemsigtig og være baseret på deres færdigheder, erfaring og viden med relevans for det specifikke tiltag samt deres evne til at bidrage til det pågældende tiltag. Det bør sikres, at disse eksperter er upartiske, og at der ikke er nogen interessekonflikter i forhold til deres professionelle rolle. Der bør sikres en ligelig repræsentation af alle relevante interesserede parter.*

(9a) På baggrund af den nylige vedtagelse af rådsdirektiverne 2014/107/EU⁶, 2015/2376/EU⁷, 2016/881/EU⁸, 2016/2258/EU⁹, 2018/822/EU¹⁰ og de igangværende drøftelser om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) bør programmet sigte mod at uddanne medarbejdere i skatteforvaltningerne for at sikre en effektiv gennemførelse af disse direktiver.

(10) I overensstemmelse med Kommissionens forpligtelse til sammenhængende og forenklede finansieringsprogrammer, som fremgår af dens meddelelse af 19. oktober 2010 med titlen "Gennemgang af EU's budget"¹¹, bør ressourcerne anvendes sammen med andre EU-støtteinstrumenter, hvis de planlagte tiltag i henhold til programmet forfølger mål, som er fælles for forskellige finansieringsinstrumenter, dog med undtagelse af dobbeltfinansiering. Tiltag i henhold til programmet bør sikre en sammenhængende anvendelse af Unionens ressourcer til støtte for skattepolitikken og skattemyndighederne.

(10a) Af hensyn til omkostningseffektivitet bør Fiscalisprogrammet udnytte eventuelle synergier med andre EU-foranstaltninger på beslægtede områder såsom f.eks.

⁶ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

⁷ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 1).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 146 af 3.6.2016, s. 8).

⁹ Rådets direktiv (EU) 2016/2258 af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (EUT L 139 af 5.6.2018, s. 1).

¹¹ COM (2010)0700.

toldprogrammet, EU-programmet for bekæmpelse af svig, programmet for det indre marked og reformstøtteprogrammet.

- (10b) *De enkelte nationale initiativer til bekæmpelse af svig kan potentielt flytte svig til andre medlemsstater, ofte nabolande, og skabe en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for virksomheder, der overholder reglerne, samt manglende retssikkerhed, når de handler på internationalt plan. Det er derfor afgørende, at Kommissionen tilpasser nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig gennem koordinering af bedste praksis på EU-plan.*
- (11) Tiltag til opbygning af IT-kapacitet vil optage **en væsentlig del** af programmets budget. De særlige bestemmelser bør derfor omfatte en beskrivelse af henholdsvis de fælles og nationale komponenter i de europæiske elektroniske systemer. Desuden bør anvendelsesområdet for tiltagene og Kommissionens og medlemsstaternes ansvar tydeligt defineres. ***Der bør være gnidningsløs interoperabilitet mellem de europæiske elektroniske systemers fælles og nationale komponenter samt synergier med andre elektroniske systemer i relevante EU-programmer.***
- (12) I øjeblikket er der ingen krav om at udarbejde en flerårig strategisk plan for beskatning til oprettelse af et sammenhængende og interoperabelt elektronisk skattemiljø i Unionen. For at sikre sammenhængende og koordinerede tiltag til opbygning af IT-kapacitet bør der i programmet tages højde for oprettelsen af en sådan flerårig strategisk plan for skatteområdet.
- (13) Denne forordning bør gennemføres ved hjælp af arbejdsprogrammer. I betragtning af den mellem- til langsigtede karakter af de mål, der forfølges, og på grundlag af de erfaringer, der gøres over tid, skal arbejdsprogrammerne kunne dække flere år. Overgangen fra årlige til flerårige arbejdsprogrammer vil mindske den administrative byrde for både Kommissionen og medlemsstaterne, ***men den bør under ingen omstændigheder resultere i tab af information og gennemsigtighed for skatteyderne. De flerårige arbejdsprogrammer bør afspejle alle relevante oplysninger, der fremlægges i forbindelse med de årlige rapporter eller den kortlægning, der er omhandlet i denne forordning. Disse årlige rapporter bør gøres offentligt tilgængelige for at informere skatteyderne om bedste praksis, indhøstede erfaringer, udfordringer og tilbageværende hindringer, som er identificeret i programmet.***

- (14) For at *supplere* denne forordning ***bør beføjelsen til at vedtage retsakter*** i overensstemmelse med ***artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen, for så vidt angår vedtagelsen af årlige arbejdsprogrammer.***
- (15) Som anført i punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹² er der behov for at evaluere ***programmet*** på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt via specifikke overvågningskrav, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås, navnlig for medlemsstaterne, ***og der derved også tages hensyn til Refit-programmet.*** Disse krav ***bør***, når det er hensigtsmæssigt, omfatte målbare indikatorer, der kan danne grundlag for en evaluering af forordningens virkninger i praksis. ***Resultaterne af overvågningen bør gøres til genstand for en samlet årlig rapport, der udarbejdes af Kommissionen på grundlag af input fra medlemsstaterne. Rapporten bør indeholde en kortlægning af de tilbageværende hindringer i medlemsstaterne med hensyn til opfyldelsen af programmets mål, jf. artikel 3, og behandlingen af de prioriterede emner i artikel 7, stk. 2a, samt forslag til bedste praksis. Kommissionen bør desuden udarbejde en foreløbig og en endelig evaluering af programmet. Både de årlige rapporter og evalueringsrapporterne bør gøres offentligt tilgængelige på et særligt websted.***
- (15a) ***Kommissionen bør hvert halve år afholde et seminar med to repræsentanter for de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at drøfte problemstillinger og foreslå mulige forbedringer i relation til programmets temaer, herunder udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder. Deltagerne i seminaret skal henholdsvis være en repræsentant for skattemyndighedernes ledelse, en repræsentant for en fagforening for ansatte i skatteadministrationer og en repræsentant for Europa-Parlamentet og for Rådet.***
- (16) For at kunne reagere hensigtsmæssigt på ændringer i de skattepolitiske prioriteter bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i ***TEUF*** for så vidt angår listen over indikatorer til måling af, hvorvidt de specifikke mål er nået. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede

¹² Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (17) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹³, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95¹⁴, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96¹⁵ og Rådets forordning (EU) 2017/1939¹⁶. Navnlig kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan, jf. forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371¹⁷. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, giver tilsvarende rettigheder.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

¹⁴ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

¹⁵ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

¹⁶ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- (18) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i **TEUF**, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastlagt i finansforordningen, og de regulerer navnlig proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, offentlige indkøb, priser, indirekte gennemførelse, og sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for sund økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.
- (19) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i denne forordning bør vælges ud fra deres evne til at opfylde tiltagenes specifikke mål og levere resultater, navnlig under hensyntagen til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger som omhandlet i artikel 125, stk. 1, i finansforordningen. ***Dækningen af rejseudgifter bør være en prioritet, således at det sikres, at nationale eksperter deltager i fælles aktioner.***
- (20) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (21) Denne forordning erstatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013, som derfor bør ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning fastlægges Fiscalisprogrammet for samarbejde på beskatningsområdet ("programmet").
2. Der fastsættes målsætninger for programmet, et budget for perioden 2021-2027, former for EU-finansiering samt regler for ydelsen heraf.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) spørgsmål vedrørende bl.a. udformning, forvaltning, håndhævelse og overholdelse af følgende skatter og afgifter:
 - (a) merværdiafgifter i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF¹⁸
 - (b) punktafgifter på alkohol i henhold til Rådets direktiv 92/83/EØF¹⁹
 - (c) punktafgifter på tobak i henhold til Rådets direktiv 2011/64/EU²⁰
 - (d) afgifter på energiprodukter og elektricitet i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF²¹

¹⁸ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1)

¹⁹ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21).

²⁰ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24).

²¹ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

- (e) alle andre former for skatter og afgifter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2010/24/EU²², **herunder selskabsskat**, for så vidt de er relevante for det indre marked og for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne
- (2) "skattemyndigheder": de offentlige myndigheder og andre organer, som er ansvarlige for beskatning eller aktiviteter i forbindelse med beskatning
- (3) "europæiske elektroniske systemer": elektroniske systemer, som er nødvendige for beskatning og for udførelsen af skattemyndighedernes opgaver
- (4) "tredjeland": et land, der ikke er en EU-medlemsstat
- (4a) **"mindst udviklet land": et tredjeland med lav indkomst og med alvorlige strukturelle hindringer for en bæredygtig udvikling som defineret af De Forenede Nationer.**

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmet har som generelt mål at støtte skattemyndigheder og beskatning for at forbedre det indre markeds funktion, fremme **fair konkurrence i** Unionen, beskytte Unionens og medlemsstaternes finansielle og økonomiske interesser, **blandt andet mod skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, samt at forbedre skatteopkrævningen.**
2. Programmet har som specifikt mål at støtte skattepolitik **og en korrekt gennemførelse heraf, fremme** skattesamarbejde, **udveksling af skatteoplysninger** og administrativ kapacitetsopbygning, herunder menneskelige kompetencer og udvikling og drift af de europæiske elektroniske systemer, **samt den gradvise modernisering af rapporterings-, revisions- og softwareværktøjer, som skal anvendes ensartet på tværs af medlemsstaterne. Programmet skal også hjælpe skattemyndighederne med at lette og forbedre gennemførelsen af EU-direktiverne om beskatning og uddanne deres personale i denne henseende.**

²² Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

Artikel 4

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet for perioden 2021-2027 er på **300 millioner EUR i 2018-priser eller 339 millioner EUR i løbende priser.**
2. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan **blandt andet** dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision, evaluering og andre aktiviteter til forvaltning af programmet og evaluering af, om programmets mål opfyldes. Det kan desuden dække udgifter til undersøgelser **og andet relevant skriftligt materiale**, møder mellem eksperter og informations- og kommunikationstiltag for så vidt som de vedrører målene for programmet, samt udgifter i forbindelse med informationsteknologinet med henblik på behandling og udveksling af oplysninger, eksempelvis informationsteknologiværktøjer i virksomheder og anden teknisk og administrativ bistand, som er påkrævet i forbindelse med forvaltningen af programmet.

Artikel 5

Tredjelande, der er associeret til programmet

Programmet er åbent for følgende tredjelande:

- (a) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidater i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem Unionen og disse lande
- (b) lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og Associeringsrådets afgørelser eller lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem EU og disse lande, forudsat at disse lande i tilstrækkelig grad har tilnærmet den relevante lovgivning og de relevante administrative metoder til de i Unionen gældende

- (c) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en konkret aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at der i aftalen:
- sikres en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmerne
 - fastsættes betingelser for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer og deres administrative omkostninger. Disse bidrag udgør formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5
 - ikke indrømmes tredjelandet beslutningskompetence over programmet
 - fastsættes garantier vedrørende Unionens ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte sine finansielle interesser.

Forudsat at de prioriterede emner er blevet fuldt ud finansieret, tilskyndes de mindst udviklede lande til at deltage i programmet i overensstemmelse med principperne om udviklingsvenlig politikkoherens og de betingelser, der er fastsat i de specifikke aftaler mellem disse lande og Unionen, og som omfatter disse landes deltagelse i programmet. Uanset bestemmelserne i stk. 1, litra c), skal de mindst udviklede landes deltagelse i programmet være gratis for dem og have fokus på at nå internationale skattemæssige mål såsom automatisk udveksling af skatteoplysninger. Den særlige aftale skal garantere Unionens ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte sine finansielle interesser.

Artikel 6

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. Programmet gennemføres ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen.
2. Programmet kan yde finansiering i enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, særlig tilskud, priser, udbud og godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter afholdt af eksterne eksperter.

KAPITEL II

STØTTEBERETTIGELSE

Artikel 7

Støtteberettigede tiltag

1. Der kan kun ydes finansiering til tiltag, som gennemfører de i artikel 3 omhandlede mål.
2. Tiltag som omhandlet i stk. 1 omfatter bl.a. følgende:
 - (a) møder og lignende ad hoc-events
 - (b) projektbaseret struktureret samarbejde, **herunder inspektioner på stedet og fælles revisioner [Ændring 2 + 3]**
 - (c) tiltag til opbygning af IT-kapacitet, navnlig udvikling og drift af europæiske elektroniske systemer, **eller til etablering af fælles registre**
 - (d) tiltag til opbygning af menneskelige kompetencer og menneskelig kapacitet
 - (e) støtte og andre tiltag, herunder:
 - (1) undersøgelser **og andet relevant skriftligt materiale**
 - (2) innovationsaktiviteter, særlig konceptbeviser, pilotprojekter og prototypeinitiativer
 - (3) fælles udviklede kommunikationstiltag
 - (4) ethvert andet **relevant** tiltag, der er fastsat i de i artikel 13 omhandlede arbejdsprogrammer, og som er nødvendige for at opfylde eller støtte målene i artikel 3.

De mulige former for **relevante** tiltag, jf. litra a), b) og d), findes i en ikkeudtømmende liste i bilag 1.

2a. De i stk. 1 omhandlede tiltag skal dække følgende liste over prioriterede emner:

- (a) *fjernelse af smuthuller i den effektive gennemførelse af Rådets direktiv 2011/16/EU¹, som ændret*
- (b) *effektiv informationsudveksling, herunder gruppeanmodninger, og udvikling af brugbare formater, hvor der tages hensyn til initiativer på internationalt plan*
- (c) *fjernelse af hindringer for grænseoverskridende samarbejde*
- (d) *fjernelse af hindringer for adgang til oplysninger om reelt ejerskab i henhold til Rådets direktiv 2011/16/EU, som ændret*
- (e) *bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig*
- (f) *udveksling af bedste praksis om inddrivelse af skatter, herunder skatter, der ikke er betalt i overensstemmelse med EU's direktiv om beskatning af indtægter fra opsparing (EUSTD)*
- (g) *gennemførelse af ensartede nationale IT-værktøjer med det formål at udvikle fælles grænseflader, der gør det muligt at sammenkoble nationale IT-systemer.*

3. Tiltag, der omfatter udvikling og drift af tilpasninger eller udvidelser af de fælles komponenter i de europæiske elektroniske systemer for samarbejde med tredjelande, der ikke er associeret til programmet, eller internationale organisationer, er berettiget til finansiering, hvis de er i Unionens interesse. Kommissionen træffer de nødvendige administrative foranstaltninger, der gør det muligt for de tredjeparter, som tiltagene vedrører, at yde finansielle bidrag.
4. Såfremt et tiltag til opbygning af IT-kapacitet, jf. stk. 2, litra c), vedrører udvikling og drift af et europæisk elektronisk system, er kun omkostninger forbundet med de ansvarsområder, som Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 2, har fået overdraget, berettiget til finansiering under programmet. Medlemsstaterne afholder alle omkostninger forbundet med de ansvarsområder, som de i henhold til artikel 11, stk. 3, har fået overdraget.

¹ *Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).*

Artikel 8

Deltagelse af eksterne eksperter

1. Når det gavner gennemførelsen af tiltagene til gennemførelse af målene i artikel 3, kan repræsentanter for offentlige myndigheder, herunder fra tredjelande, der ikke er associeret til programmet i henhold til artikel 5, **og hvor det er relevant**, repræsentanter for internationale eller andre relevante organisationer, for erhvervsdrivende og organisationer, der repræsenterer erhvervsdrivende, og for civilsamfundet deltage i tiltagene under programmet som eksterne eksperter. **Kommissionen vurderer bl.a. disse eksterne eksperters upartiskhed, sikrer, at der ikke er interessekonflikter i forhold til deres professionelle ansvarsområder og træffer afgørelse om deres deltagelse på ad hoc-basis på grundlag af behov.**
2. Omkostninger afholdt af de eksterne eksperter, der er omhandlet i stk. 1, er berettiget til godtgørelse under programmet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 238 i finansforordningen.
3. De eksterne eksperter udvælges af Kommissionen **efter en gennemsigtig og afbalanceret procedure** på baggrund af deres færdigheder, erfaring og viden med relevans for de specifikke tiltag **og deres evne til at bidrage til det pågældende tiltag. Kommissionen sikrer en ligelig repræsentation af alle relevante interesserede parter. Den præciserer, om de eksterne eksperter deltager på egne vegne eller på vegne af en anden organisation eller erhvervsdrivende. Listen over eksterne eksperter offentliggøres på Kommissionens websted.**

KAPITEL III

TILSKUD

Artikel 9

Tildeling, komplementaritet og kombineret finansiering

1. Tilskud under programmet tildeles og forvaltes i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII.

2. Et tiltag, som har modtaget et bidrag under et andet EU-program, må også modtage et bidrag fra programmet, forudsat at bidraget ikke dækker de samme omkostninger. Reglerne for hvert EU-program skal gælde for dets respektive bidrag til tiltaget. Den kumulative finansiering må ikke overstige de samlede støtteberettigede omkostninger ved tiltaget, og støtte fra forskellige EU-programmer kan beregnes på et prorata-grundlag i overensstemmelse med de dokumenter, hvori støttevilkårene er fastsat.
3. I henhold til artikel 198, litra f), i finansforordningen tildeles tilskuddene uden indkaldelse af forslag, såfremt de støtteberettigede enheder er skattemyndigheder i medlemsstaterne og tredjelande, der er associeret til programmet, jf. artikel 5 i nærværende forordning, forudsat at betingelserne i denne artikel er opfyldt.

Artikel 10

Samfinansieringssats

1. Uanset artikel 190 i finansforordningen kan programmet finansiere op til 100 % af de støtteberettigede omkostninger ved et tiltag.
2. Den gældende medfinansieringssats for tiltag, hvor det er nødvendigt med tildeling af tilskud, fastlægges i de flerårige arbejdsprogrammer, der er omhandlet i artikel 13.

KAPITEL IV

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR TILTAG TIL OPBYGNING AF IT-KAPACITET

Artikel 11

Ansvarsområder

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer i fællesskab udviklingen og driften, herunder udformning, specifikationer, overensstemmelsesafprøvning, anvendelse, vedligeholdelse, videreudvikling, sikkerhed, kvalitetssikring og kvalitetskontrol, af de europæiske elektroniske systemer, som er opført på listen i den flerårige strategiske plan for beskatning, jf. artikel 12.
2. Kommissionen varetager navnlig følgende opgaver:

- (a) udviklingen og driften af fælles komponenter som fastsat i den flerårige strategiske plan for beskatning, jf. artikel 12
- (b) den overordnede samordning af udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer med henblik på at sikre, at de er funktionsdygtige, kan sammenkobles og hele tiden forbedres, samt at de gennemføres samtidigt
- (c) samordningen af europæiske elektroniske systemer på EU-plan med henblik på fremme og indførelse af dem på nationalt plan
- (d) samordningen af udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer hvad angår deres interaktion med tredjeparter, undtagen tiltag til opfyldelse af nationale krav
- (e) samordningen af europæiske elektroniske systemer med andre relevante tiltag med tilknytning til e-forvaltning på EU-plan
- (ea) *samordning af nationalt anvendte foranstaltninger til bekæmpelse af svig gennem fastlæggelse af og oplysning om nationale bedste praksis på EU-plan.***

3. Medlemsstaterne varetager navnlig følgende opgaver:

- (a) udviklingen og driften af nationale komponenter som fastsat i den flerårige strategiske plan for beskatning, jf. artikel 12
- (b) samordningen af udviklingen og driften af de nationale komponenter i de europæiske elektroniske systemer på nationalt plan
- (c) samordningen af europæiske elektroniske systemer med andre relevante tiltag med tilknytning til e-forvaltning på nationalt plan
- (d) den løbende underretning af Kommissionen om de foranstaltninger, som de har truffet for at sætte deres respektive myndigheder eller erhvervsdrivende i stand til at gøre fuld brug af europæiske elektroniske systemer
- (e) indførelsen på nationalt plan af europæiske elektroniske systemer.

Flerårig strategisk plan for beskatning

1. Kommissionen udarbejder og ajourfører en flerårig strategisk plan for beskatning og opstiller en liste over alle de opgaver, der er relevante for udviklingen og driften af europæiske elektroniske systemer, og klassificerer hvert enkelt system eller del heraf som:
 - (a) en fælles komponent: en komponent i de på EU-plan udviklede europæiske elektroniske systemer, som er tilgængelig for alle medlemsstater, eller som Kommissionen af effektivitets-, sikkerheds- og rationaliseringshensyn har identificeret som fælles
 - (b) en national komponent: en komponent i de på nationalt plan udviklede europæiske elektroniske systemer, som er tilgængelig i den medlemsstat, der udviklede en sådan komponent eller bidrog til en fælles udvikling af den
 - (c) eller en kombination af begge.
2. Den flerårige strategiske plan for beskatning skal også omfatte innovations- og pilottiltag samt de understøttende metodologier og værktøjer forbundet med de europæiske elektroniske systemer.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om færdiggørelsen af hver af de opgaver, som de har fået overdraget som led i den flerårige strategiske plan for beskatning, jf. stk. 1. De aflægger også regelmæssigt rapport til Kommissionen om fremskridt i forbindelse med deres opgaver ***i relation til hele programmet.***
4. Senest den 31. marts hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen årlige statusrapporter, der vedrører gennemførelsen af den i stk. 1 omhandlede flerårige strategiske plan for beskatning, og som dækker perioden fra den 1. januar til den 31. december i det foregående år. Disse årlige rapporter udarbejdes i et forud fastsat format. ***I de årlige statusrapporter aflægges medlemsstaterne rapport om hindringerne for opfyldelsen af programmets mål, jf. artikel 3, og behandlingen af de prioriterede emner i artikel 7, stk. 2a, og fremsætter forslag til bedste praksis.***
5. Senest den 31. oktober hvert år udarbejder og offentliggør Kommissionen på grundlag af de i stk. 4 omhandlede årlige rapporter en samlet rapport med en vurdering af de

fremskridt, som medlemsstaterne og Kommissionen har gjort med hensyn til gennemførelsen af den i stk. 1 omhandlede plan, **samt de fremskridt, der er gjort med hensyn til at opfylde programmets mål, jf. artikel 3, og behandle de prioriterede emner omhandlet i artikel 7, stk. 2a. Med henblik på at vurdere de fremskridt, der er nået, inkluderer Kommissionen i sin samlede årlige rapport en kortlægning af de tilbageværende hindringer i medlemsstaterne med hensyn til at opfylde programmets mål, jf. artikel 3, og behandle de prioriterede emner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2a, og fremsætter forslag til bedste praksis. Kommissionens samlede årlig rapport offentliggøres på et særligt websted og danner grundlag for fremtidige flerårige arbejdsprogrammer, jf. artikel 13, samt for de evalueringsrapporter, der er omhandlet i artikel 15.**

KAPITEL V

PROGRAMMERING, OVERVÅGNING, EVALUERING OG KONTROL

Artikel 13

Arbejdsprogram

1. Programmet gennemføres ved hjælp af flerårige arbejdsprogrammer, jf. artikel 108 i finansforordningen.
2. De flerårige arbejdsprogrammer vedtages af Kommissionen ved **delegerede retsakter. De delegerede retsakter** vedtages efter proceduren i artikel 17.

Artikel 14

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer, som skal rapporteres vedrørende programmets udvikling hen imod opfyldelsen af de specifikke mål, jf. artikel 3, findes i bilag 2.
2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets udvikling hen imod opfyldelsen af dets mål har Kommissionen i henhold til artikel 17 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at ændre bilag 2 med henblik på at gennemgå eller supplere indikatorerne, hvis det

anses for at være nødvendigt, og supplere denne forordning med bestemmelser for etablering af en ramme for overvågning og evaluering.

3. Performancerapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af programmets gennemførelse og resultater indsamles effektivt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EU-midler forholdsmæssige rapporteringskrav.

Artikel 15

Evaluering

1. Evalueringer gennemføres så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.
Evalueringerne offentliggøres af Kommissionen på et særligt websted.
2. Midtvejsevalueringen af programmet foretages, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om programmets gennemførelse og senest ***tre*** år efter påbegyndelsen af programmets gennemførelse.
3. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest ***et*** år efter afslutningen af den periode, der er omhandlet i artikel 1, gennemfører Kommissionen en endelig evaluering af programmet.
4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget resultaterne af evalueringerne og sine bemærkninger hertil.

Artikel 16

Revisioner og undersøgelser

Hvis et tredjeland deltager i programmet i kraft af en beslutning, der træffes i henhold til en international aftale, eller med hjemmel i andre retsfor skrifter, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Revisionsret de nødvendige rettigheder og adgang til i fuld udstrækning at udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF omfatter sådanne rettigheder retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet og inspektioner, jf. Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

KAPITEL VI

UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. **artikel 13, stk. 2, og** artikel 14, stk. 2, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2028.
3. Den i **artikel 13, stk. 2, og** artikel 14, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til **artikel 13, stk. 2, og** artikel 14, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg benævnt "Udvalget for Fiscalisprogrammet". Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Modtagere af EU-midler anerkender EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden af disse (navnlig ved fremstød for tiltagene og disses resultater) gennem sammenhængende, virkningsfulde og målrettede oplysninger, som er afpasset forholdsmæssigt efter forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende programmet, dets tiltag og resultater. De finansielle midler, der er afsat til programmet, skal også bidrage til formidling af EU's politiske prioriteter, for så vidt som de vedrører målene i artikel 3.

Artikel 20

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 1286/2013 ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

Artikel 21

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning påvirker ikke videreførelsen eller eventuelle ændringer af de pågældende tiltag frem til deres afslutning, jf. forordning (EU) nr. 1286/2013, som fortsat finder anvendelse på de pågældende tiltag, indtil de afsluttes.
2. Finansieringsrammen for programmet kan også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendige for at sikre overgangen mellem programmet og de tiltag, der blev vedtaget under det foregående program, dvs. forordning (EU) nr. 1286/2013.
3. Om nødvendigt kan der opføres bevillinger på budgettet ud over 2027 til dækning af udgifter i medfør af artikel 4, stk. 2, til forvaltning af tiltag, som ikke er afsluttet senest den 31. december 2027.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formanden

På Rådets vegne
Formanden

BILAG 1

Ikkeudtømmende liste over mulige former for tiltag, jf. artikel 7, stk. 2), litra a), b) og d), første afsnit

De tiltag, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2), litra a), b) og d), første afsnit, kan antage form af bl.a.:

(a) hvad angår møder og lignende ad hoc-events:

- seminarer og workshoper, som alle lande normalt deltager i, og på hvilke der foretages præsentationer, og hvor deltagerne inddrages i intensive drøftelser og aktiviteter om et særligt emne
- arbejdsbesøg, som giver medarbejdere mulighed for at opnå eller øge deres ekspertise eller viden på det skattepolitiske område
- tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

(b) hvad angår struktureret samarbejde:

- projektgrupper, normalt med deltagelse af et begrænset antal lande, der nedsættes for en begrænset periode for at nå et på forhånd defineret mål med et præcist defineret resultat, herunder samarbejde eller benchmarking
- eksperthold, dvs. strukturerede former for samarbejde af midlertidig eller permanent karakter, som samler ekspertise til at udføre opgaver inden for særlige områder eller til at udføre operationelle aktiviteter, eventuelt med støtte fra onlinesamarbejdstjenester, administrativ bistand og infrastruktur og udstyr
- multilateral eller samtidig kontrol, der omfatter koordineret kontrol af en eller flere indbyrdes forbundne personers skattetilsvær tilrettelagt af et eller flere lande, herunder mindst to medlemsstater, i fælles eller komplementær interesse
- fælles revisioner, der omfatter fælles kontrol af en eller flere indbyrdes forbundne personers skattetilsvær foretaget af et samlet revisionshold bestående af et eller to lande, herunder mindst to medlemsstater, i fælles eller komplementær interesse

- alle andre former for administrativt samarbejde som fastlagt i direktiv 2011/16/EU, forordning (EU) nr. 904/2010, forordning (EU) nr. 389/2012 eller direktiv 2010/24/EU

(d) hvad angår tiltag til opbygning af menneskelige kompetencer og menneskelig kapacitet:

- fælles uddannelse eller udvikling af e-læring til fremme af de nødvendige faglige færdigheder og kundskaber på skatteområdet
- teknisk støtte til forbedring af administrative procedurer, styrkelse af administrativ kapacitet og forbedring af skattemyndighedernes funktion og arbejde ved at indføre og udveksle god praksis.

BILAG 2

Indikatorer

Specifikt mål: støtte til skattepolitik, skattesamarbejde og administrativ kapacitetsopbygning, herunder menneskelige kompetencer og udvikling og drift af europæiske elektroniske systemer.

1. Kapacitetsopbygning (administrativ, menneskelig og informationsteknologisk kapacitet):

1. Indeks for anvendelse og gennemførelse af EU-lovgivning og -politik (antal tiltag under programmet, der er tilrettelagt på dette område, og anbefalinger, der er udstedt som opfølgning på disse tiltag)
2. Læringsindeks (anvendte læringsmoduler, antal uddannede medarbejdere, deltagernes kvalitetspoint)
3. De europæiske elektroniske systemers tilgængelighed (som procentdel af tid)
4. Det fælles kommunikationsnets tilgængelighed (som procentdel af tid)
5. Forenklede IT-procedurer for de nationale forvaltninger og erhvervsdrivende (antal registrerede erhvervsdrivende, antal ansøgninger og antal søgninger i de forskellige af programmet finansierede elektroniske systemer)

2. Videndeling og netværkssamarbejde:

6. Indeks for samarbejdets robusthed (omfanget af netværksdannelse, antal personlige møder, antal onlinesamarbejdsgrupper)
7. Indeks for bedste praksis og retningslinjer (antal tiltag under programmet, der er tilrettelagt på dette område, procentdel af skattemyndigheder, der har gjort brug af en med støtte fra programmet udviklet arbejdspraksis/retningslinje)

2a. Yderligere indikatorer

1. *Indtægter inkasseret i forbindelse med bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning som led i fælles revisioner.*

2. *Antal anmodninger om administrativt og retsligt samarbejde, der er fremsat, modtaget og besvaret for hver medlemsstat*
